

În orașul cu trei sute de biserici

Ion Minulescu

În orașul cu trei sute de biserici,
De trei ani,
Sună clopotele-ntruna...
Și orașu-i plin de lume
Ce se-ntreabă:
- Unde-i sfântul?
Unde-i sfânta fără nume?...
Pentru cine sună-ntruna clopotele de trei ani?...
Preoții-mbrăcați în negru, ca și cioclii,
De trei ani,
Încruntați privesc mulțimea albă adunată-n stradă,
Preoții-mbrăcați în negru păsărilor mari de pradă
Tremură când văd mulțimea răzvrătită de trei ani!...
- Unde-i sfântul?
Unde-i sfânta fără nume?
Să ne spună,
Pentru cine sună-ntruna clopotele de trei ani?
Cui trimitem noi atâtea lumânări
Și-atâția bani?
Unde-i sfânta iertătoare de păcate?...
Să ne spună...
Și-ntrebările mulțimii răzvrătite
Se ridică
Ca și valurile mării frământate de furtună,
Și-n orașul cu trei sute de biserici
Parcă pică
Din văzduh amenințarea:
- Să ne spună... să ne spună...
.....
În orașul cu trei sute de biserici,
De trei zile,
Nu mai sună nici un clopot - nici un clopot de aramă;
Și orașul cu trei sute de biserici,
De trei zile,
Pare-a fi pictat în dosul unui geam de panoramă!...